

ת"פ 49909/01/14 - מדינת ישראל נגד אבנר לבנון

בית משפט השלום בכפר סבא

04 אפריל 2016

ת"פ 49909-01-14 מדינת ישראל נ' לבנון

ת"פ 49923-01-14

לפני כבוד השופט אביב שרון
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אבנר לבנון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד בועז ביטון

ב"כ הנאשם עו"ד עדי קידר

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ביום 18/5/15 הוצג בפני הסדר דיוני לפיו הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בשנית, אשר מייחס לו עבירות של התפרעות, הפרעה לעובד ציבור והתנגדות בכוח למעצר - הכל בגין אירוע שאירע ביום 14/1/14, כפי שיפורט להלן.

ההסדר הדיוני כלל הסכמה לשליחתו של הנאשם לשירות המבחן, על מנת שיינתן תסקיר בעניינו, שיבחן בין היתר בקשת ההגנה להימנעות מהרשעת הנאשם בדיון. באותו יום קבעתי כי הנאשם ביצע את העבירות, על פי הודאתו, והוא נשלח לקבלת תסקיר שהונח בפני לדיון היום.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ביום 14/1/14 בשעה 09:00 התקבל דיווח בצה"ל כי מתקיימות עבודות לסלילת כביש על ידי תושבי האזור בין גבעת רון לכפר בורין. כוח צבאי, ברשות מפקד פלוגה, הגיע למקום על מנת לאבטח את העבודות. זמן קצר לאחר מכן, ירדו מגבעת רון מספר מתיישבים, ביניהם הנאשם, בהם כשישה רעולי פנים

וכחמישה נוספים גלוי פנים. המתיישבים החלו ליידות אבנים לעבר תושבי האזור, חלקם ובניהם הנאשם, באמצעות "קלע דוד" (רוגטקה) וחלקם באמצעות ידיהם, כאשר חלק מהאבנים הושלחו לעבר חיילים אשר חצצו בינם לבין תושבי האזור. המתיישבים החלו להתקדם לתושבי האזור והכוח הצבאי ניסה לעוצרם תוך שהוא קורא לעברם לחדול מזריקת האבנים, אולם המתיישבים לא שעו לכך. באותן הנסיבות ניגש המ"פ לנאשם וניסה לעוצרו, וזה בתגובה ניסה להתנגד בכוח למעצרו, תוך שהוא מנסה להשתחרר מאחיזתו ומשתולל בידיו. בשלב זה, ניגש אל הנאשם החייל אורן אפריימוב (להלן המתלונן) ותפס אותו מאחור, כאשר שניהם נופלים ארצה כתוצאה מהשתוללות הנאשם. הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזתו של המתלונן ללא הועיל, ובשלב זה הכה הנאשם באגרופו בפניו של המתלונן מספר פעמים, כולל בעינו, עד כי נגרם לו סימן כחול מתחת לעין. בשלב זה, הצליחו מתיישבים אחרים לחלץ את הנאשם מאחיזתו של המתלונן.

ב"כ המאשימה עתר להרשעת הנאשם בדין. הוא הפנה לנסיבות לחומרה כפי שעולות מן האירוע - היותו של הנאשם רעול פנים יחד עם אחרים, היותו של הנאשם אווז בקלע דוד ומיידה אבנים לעבר המתיישבים והחיילים, פוטנציאל לנזק גופני מוחשי, העובדה כי המ"פ ניסה לעצור את הנאשם והוא התנגד, הנאשם המשיך בהתנגדותו גם כאשר המתלונן ניסה לעוצרו והגדיל לעשות שהכה מספר פעמים בפניו כדי גרימת חבלה למתלונן.

ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל, שאת עונשו של הנאשם ביקש למקם במרכז המתחם, והטיל עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם עתר להימנע מהרשעתו של הנאשם בדין. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, טען הסנגור כי האירוע היה ספונטני, בלתי מתוכנן, לא משקף את אורחות חיו של הנאשם כמי שמנסה לפגוע ולפרוע בתושבי האזור בדרך כלל, לא נגרמה חבלה חמורה למתלונן.

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן, הדגיש כי מדובר בנאשם כבן 25, אב לשלושה ילדים קטנים, נורמטיביים, עובד למחייתו כאינסטלטור, מאז האירוע חלפו למעלה משנתיים ולא נפתחו לנאשם תיקים חדשים, הנאשם נעדר עבר פלילי. עוד הפנה הסנגור לאירוע טרגי אותו חוותה משפחת הנאשם, עת נהרג אחיו כשנה לפני האירוע נושא כתב האישום.

למקרא עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, עולה כי צודק ב"כ המאשימה בהפנותו לנסיבות לחומרה, שעולות במקרה זה על הנסיבות לקולא. אקדים מאוחר למוקדם ואציין, כי לאור אותן נסיבות לחומרה, ולאור המלצה מעת שירות המבחן להימנע מהרשעתו של הנאשם לדין, כמו גם בהיעדר הצבעה על פגיעה קונקרטיה בעתידו או בשיקומו של הנאשם באם יורשע בדין - ראיתי לדחות בקשת ההגנה מלהימנע מהרשעתו של הנאשם בדין.

כידוע, על מנת לבחון בקשה להימנע מהרשעה בדין, על נסיבות המקרה, ועל נסיבות הנאשם, להיות חריגות ויוצאות דופן, באופן שאינו מתקיים בפניי. בית המשפט העליון קבע כי "תוצאה של הימנעות מהרשעה, חרף הפגיעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת להימנע מהרשעה: ראשית, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר

בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים" (רע"פ 3208/15 דוד היקרי נ' מדינת ישראל (11/5/2015)).

דברים אלה נאמרו ע"י בית המשפט העליון בתיק בו נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, תוך שבית המשפט העליון מציין כי "העבירה שבה הורשע המבקש, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, אינה מסוג העבירות שיש להורות ככל, על הימנעות מהרשעה".

ובחזרה לעניינו - יש לראות בחומרה את התנהגותו של הנאשם - הנאשם סיכן בפועל שלמות גופם של תושבי האזור ושלמות גופם של השוטרים אשר נשלחו למשימת אבטחה על ידי המדינה ושהו במקום על מנת לשמור על בטחון השוהים במקום.

הנאשם, יחד עם רבים אחרים, אף אם באופן ספונטני, בחר ליצור מגע עם תושבי האזור, כשהוא רעול פנים, וכשבידו רוגטקה, שפגיעתה או פוטנציאל פגיעתה ידוע לכל.

הנאשם לא הסתפק בכך, לא שאל את קריאות החיילים לעזוב את המקום, ואף שנוצר מגע עמו מצדם, התנגד למעצר, והגדיל לעשות עת תקף את המתלונן בפניו, כולל בעינו, באגרופו, מספר פעמים, תקיפה שאף אם לא יוחסה לו בכתב האישום, גרמה בפועל לחבלה למתלונן בדמות סימן כחול מתחת לעינו השמאלית.

באלה הדברים, וחרף נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, היותו של האירוע חד פעמי שאינו מאפיין את אורחות חייו, לא ניתן - לאור חומרת העבירות ונסיבות ביצוען - לשקול הימנעות מהרשעה במקרה זה. זאת, יש להוסיף, לאמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם עובד עצמאי כאינסטלטור, ולא נראה כי הרשעה תפגע באופן כלשהו בעתידו המקצועי - ומכאן, גם לא מתקיים התנאי השני הקבוע בפסיקה לשקילת הימנעות מהרשעה.

לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בשנית, וזאת על פי הודאתו.

מכאן, יש לבחון איזהו העונש המתאים לנאשם, וזאת על רקע מדיניות הפסיקה, הערכים המוגנים שנפגעו בביצוע העבירות, ולאחר מכן בשלב השני, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בבואי לבחון איזהו מתחם ראוי לאירוע שבפני, נראה שהמתחם הראוי למקרה הוא עונש שנע בין מאסר על תנאי לצד של"צ לבין מס' חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלונן.

מבלי להקל ראש בחומרת המעשים ובנסיבות לחומרה שנזכרו על ידי לעיל, יש לקחת בחשבון לצורך מתחם העונש ההולם, את הנתונים הבאים - התארגנות הנאשם וחבריו הייתה ספונטנית; אין מדובר בנאשם ששם לו למטרה לפגוע באופן כללי וכדפוס פעולה חוזר ונשנה לפגוע בתושבי האזור, אלא ההתלקחות הפלילית הייתה נקודתית, כמתואר בכתב האישום המתוקן; חרף יידוי האבנים לעבר תושבי האזור והחיילים, לא צוין כי נפגעו אנשים בתוצאה של אותם יידוי אבנים ולא נגרם כל נזק מיידוי האבנים האמור; אומנם הנאשם הכה בפניו של המתלונן מספר פעמים ואין להקל ראש בכך, ואולם הנזק שנגרם למתלונן, אף אם אין להקל בו ראש, אינו מהנזקים החמורים - נגרם למתלונן סימן כחול מתחת

לעינו השמאלית, לא נגרם כל נזק לעין עצמה, לא נטען כי הוא נזקק לטיפול רפואי.

באלה הדברים, ומבלי להתעלם בערכים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם, שעניין שמירה על שלטון החוק, ציות לנושאי משרה ציבוריים, מניעת פגיעה בשלומם ובטחונם של אחרים ושמירה על שלמות הגוף - נראה לי כי מתחם העונש ההולם הוא כפי שנקבע על ידי לעיל.

באשר למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם - מדובר בנאשם יליד 1991, כבן 25, נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומן שהוא, עובד למחייתו ומפרנס את משפחתו כאינסטלטור.

מאז האירוע ועד היום לא נפתחו לנאשם תיקי מב"ד נוספים והוא לא שב להסתבך עם החוק.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מתגורר מזה כ-5 שנים בהר ברכה, בהתייחסו לביצוע העבירות הוא הודה בעובדות כתב האישום, הביע חרטה על מעשיו. הוא הדגיש חריגות התנהלותו מול החיילים והבנתו לדרך פעולתם. שירות המבחן התרשם מאדם מתפקד, אשר הבין את התנהלותו השגויה וכיום הוא נמנע מלפעול בדרך זו.

הנאשם הביע נכונות לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור כעונש. שירות המבחן סבור כי עונש של "צ" שיוטל על הנאשם יהווה עבורו עונש חינוכי למען אוכלוסייה נזקקת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם כיום מבין יותר את התנהגותו השגויה, בגר ומודע לצורך לפעול בדרכים לגיטימיות וחוקיות.

כאמור, מאז האירוע חלפו כשנתיים ושלושה חודשים, והנאשם לא שב להסתבך בעבירות דומות, חרף היותו ממשיך להתגורר באותו אזור, ולמרות שאזור זה מהווה מוקד חיכוך בין מתיישבים לבין תושבי האזור לבין חיילים.

באלה הדברים, נראה כי ניתן למקם את עונשו של הנאשם קרוב לתחתית מתחם העונש ההולם.

לאור האמור לעיל, מצאתי לאמץ את המלצות שירות המבחן ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 220 שעות של"צ אשר יבוצעו במסגרת המועצה אזורית שומרון בתפקיד של חונך ילדים, הכל על פי התוכנית שהכין שירות המבחן. שירות המבחן מתבקש להעביר לבית המשפט בתוך 21 ימים מהיום תוכנית של"צ לאישור.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. קנס כספי בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מעצר תמורתם, הסכום ישולם ולא יאוחר מיום 1/7/16.

ד. פיצוי כספי למתלונן (עד תביעה מס' 2 לכתב האישום המתוקן בשנית) בסך ₪ 1,500.

הפיצוי ישולם עד ולא יאוחר מיום 1/7/16.

ה. אני מחייב את הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בה הורשע למשך שנתיים מהיום. ההתחייבות תהיה על סך 5,000 ₪. לא יחתום על התחייבות כאמור, יאסר למשך 30 ימים.

מזכירות בית המשפט תעביר עותק גזר דין זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ניתן לקזז סכום הקנס והפיצוי מתוך פיקדון שהופקד על ידי הנאשם במסגרת תיק מ"ת 49923-01-14 המזכירות תנפיק לנאשם שובר לצורך תשלום יתרת הקנס, על סכום 500 ₪.

ניתנה והודעה היום כ"ה אדר ב' תשע"ו, 04/04/2016 במעמד הנוכחים.

אביב שרון , שופט

הוקלדעלידיבתאלקשרי